

Escola viva, país viu

Els premis Baldiri Reixac han consolidat, al llarg de vint-i-tres edicions, un prestigi que lliguen el reconeixement i l'estímul de l'escola catalana. Enguany, la Fundació Jaume I, entitat que els convoca, ha tornat a mobilitzar centenars de persones per al lliurament dels guardons.

Difícilment omplirà els diaris, un esdeveniment com aquest. Hi falten prodigis, desgràcies o escàndols, aquella mena de coses que propicien els rius de tinta que normalment converteixen un fet en "notícia". I, tanmateix, ho és; ho hauria de ser. Prop d'un miler de persones mobilitzades, cada any, en el que ja ha esdevingut, després de vint-i-tres edicions, un dels premis que millor reconeixen l'esforç i el valor de l'escola catalana, és un esdeveniment important. I, perquè ens hi fixem, no calen aniversaris ni fets extraordinaris. Els premis Baldiri Reixac que atorga la Fundació Jaume I són el reconeixement del treball i la dedicació diàries a la cultura, l'educació i el país. Res d'espectacular, a primera vista, si és que els ulls busquen fanfàrries; una autèntica gesta, tanmateix, de les que no reclamen titulars.

Fins i tot en la seva part més pragmàtica, la pecuniària, aquests premis són singulars. Perquè la seva dotació prové d'una nadala, és a dir, de la felicitació nadalenca que edita la Fundació Jaume I, i que, en forma de miscel·lània, tracta i difon temes biogràfics i commemoracions històriques d'interès cultural català. I rebre la nadala comporta, precisament, fer una donació voluntària amb la qual es doten econòmicament els Premis Baldiri Reixac (que enguany, gràcies a aquest sistema, han repartit 14.500.000 pessetes en premis).

I, quan arriba el dia assenyalat, a les 7 h del matí, l'autocar ja és ple. En Sento i la Carme, mestres, organitzen el formiguer de pares i mares i canalla esvalotada que se saluda i ja fa estona que ha oblidat la son. Quan el conductor enfila l'autopista, els altaveus saluden la concurrència: "Bon dia, torrentins i torrentines. Anem cap a l'Espluga!" I vinga aplaudiments i rialles. Perquè els alumnes de 6è de primària

del CP Lope de Vega, de Torrent (Horta), han guanyat un dels premis Baldiri Reixac amb el seu treball "Paraules en conserva" i avui, que és diumenge, fan cap a l'Espluga de Francolí (Conca de Barberà) a recollir el diploma i les 100.000 pessetes en llibres que els corresponen. Després, durant les tres hores llargues de viatge, a l'autocar hi haurà teatre (gairebé tots els personatges d'una magnífica *Àlícia al país de les meravelles*, que van desfilant per recordar l'obra representada aquest mateix curs), acudits, embarbussaments i poemes (un magnífic "No hi havia a València un sabater com aquell..." o versos per a l'àvia de la Soraya, que ha vingut des d'Algèria per veure la néta i també s'ha apuntat a l'excursió). Les hores passen de pressa i, un cop a l'Espluga de Francolí, on s'hi han organitzat jocs de tota mena i actuacions musicals, l'autocar de Torrent queda immediatament dissolt en una multitud de xiquets i xiquetes que criden, juguen al sambori o mostren, orgullosos, als seus pares, el treball que han fet a classe, que ha estat premiat i que ara forma part de l'exposició que hi ha muntada al mateix casal de l'Espluga, seu de tots els actes d'aquest mogut diumenge.

Tres dies abans, el dia 7 de juny, al saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat de Catalunya, en acte solemne que va comptar amb la presència del president Jordi Pujol, d'Antoni Mir, president de l'Obra Cultural Balear, i de Joan Triadú, president del comitè organitzador, s'havien lliurat dels premis a les escoles i als mestres i professors. L'acte de l'Espluga de Francolí tanca, per tant, el cicle d'enguany, amb els premis als alumnes. Noranta-un treballs fets a classe per estudiants dels Països Catalans, que tant poden parlar del "moviment d'un coet de propulsiu líquid" com d'un pessebre "original i ecològic"; si la diversitat sembla il·li-

Els bastoners de l'Espluga, en un moment de la seva actuació a la fira de jocs prèvia al lliurament de premis Baldiri Roixac d'aquest any.

De dalt a baix i d'esquerra a dreta, dues imatges dels jocs que van amenitzar la festa i la fotografia de família del CP Lope de Vega abans de pujar a l'autocar de retorn a Torrent.

De València a Mataró, i viceversa

“Quin sentit tenen els llibres de receptes si no és el de contenir el coneixement necessari per gaudir d'un bon àpat?” I quina manera millor hi ha per acostar-nos als paisatges, a la literatura, a la història que contenen els llibres de text que poder-los passejar, veure i palpar directament? Amb aquesta premissa, les classes de 4t d'ESO i 1r de batxillerat dels instituts Sant Vicent Ferrer, de València, i Alexandre Satorras, de Mataró, van dur a terme, el passat mes de març, un intercanvi cultural que va acostar als del nord la realitat del sud, i viceversa. Una altra mostra de la tasca que mestres i professors fan, a favor de la llengua, la cultura i el coneixement del país. Un exemple, només, i difícil d'encabir en un requadre.

Provem, tanmateix, de resumir la cronologia de dues setmanes de ruta literària i cultural: visita guiada al Cau Ferrat, a Sitges; barri antic de Mataró; ruta Josep Pla, a l'Empordà; ruta Salvador Espriu, a Arenys de Mar, i col·loqui amb Jaume Cabré; ruta Dones d'Aigua, al Montseny; Girona amb textos de Pla i de Narcís Comadira; Dalí i Figueres; el gòtic i el modernisme a Barcelona; a Castelló de la Plana, col·loqui amb Joan Francesc Mira; El Puig i Jaume I; Vicent Ferrer, la llotja, el modernisme i poemes de Carles Salvador, a València; evocació de Vicent Andrés Estellés, a Burjassot; col·loqui amb Ferran Torrent; Sueca i Joan Fuster; moixeranga i taronges a Algemesí; Jaume d'Urgell, els Borja i Raimon, a Xàtiva; col·loqui amb Paco Muñoz; la Gandia d'Ausiàs March i Joanot Martorell; col·loqui amb Eliseu Climent; a Castalla, homenatge a Enric Valor, i, per tancar la ruta, un assaig d'Al Tall. Qui en dóna més? *N.C.*

mitada, conflueix en l'objectiu del premi: “l'estímul i el reconeixement de l'escola catalana”.

El viatge de tornada, amb els autocars novament plens de xiquets amb prou corda per funcionar les hores que duri

el viatge i els mestres al peu del canó, vinga les endevinalles i les cançons i les explicacions ludicodidàctiques sobre tot allò que passa carretera enllà, evidència, més que cap altra cosa, les paraules d'un dels organitzadors:

“Hem d'aprendre a valorar la tasca imensa i la dedicació dels mestres de l'escola dels Països Catalans. Ells, del futur del país, en fan vocació.”

Núria Cadenas